

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616210563
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7616210563.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: M. E., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX, právne zastúpený JUDr. Jánom Burocim, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Za Šestnástkou 17 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 5C/43/2016-36 zo dňa 11. októbra 2018

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch I. a III..
- II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

- I. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi sumu 833,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 2.8.2016 do zaplattenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania, o výške ktorej bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu doručenej súdu dňa 12.7.2016, ktorou sa domáha zaplattenia sumy 833,95 eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca ako spotrebiteľ dňa 17.02.2011 uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1 500,- eur, pričom žalobca sa zaviazal vrátiť žalovanému sumu úveru zvýšenú o poplatok, teda celkom sa zaviazal uhradiť žalovanému sumu 3 375,54 eur v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur. Zmluva o úvere v bode 5 obsahuje (údaj o RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 70,01 % údaj o požadovanom revolvingovom úvere) resp. 63,32% a v bode 6 (údaje o schválenom úvere) vo výške 65,78% resp. 60,49%. V zmluve je dvakrát uvedený aj údaj o priemernej RPMN a to v bode 5 - 44,57% a v bode 6 - 44,86%. Zmluva ďalej obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 70,01% a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21%. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy (bod 13.) sú zmluvné dojednania (na zadnej strane žiadosti/zmluvy). Zmluva v bode 8.) obsahuje Dohodu účastníkov zmluvy o poskytnutí služby, predmetom ktorej je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru/

revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie tejto služby vo výške 112,08 eur v prípade revolvingu a vo výške 215,75 eur v prípade úveru, pričom uvedená odplata je splatná dňom uzavretia Dohody o poskytnutí služby. Na základe listu žalovaného zo dňa 23.6.2011, zamestnávateľ žalobcu vykonal v období od 1.3.2013 do 1.9.2015 zrážky zo mzdy žalobcu v celkovej výške 2 333,95 eur. Zároveň uviedol, že zo žalovaným predloženého prehľadu poskytnutých a vrátených finančných prostriedkov vyplýva, že žalobcovi bolo žalovaným vyplatených 1 284,25 eur (úver 1 500 eur po odpočítaní odplaty za poskytnutie možnosti odkladu splátok vo výške 215,75 eur). Podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke ekonomika.sme.sk pri zadaní hodnoty úveru 1 500 eur, počte 42 mesačných splátok v hodnote jednej splátky 80,37 eur, predstavuje hodnota RMPN hodnotu 70,01 % a splatená suma predstavuje 3.375,54 eur.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a jeho vyhodnotení, vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 5, 6, ako aj § 39, § 451 ods. 1 a 2, § 457, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. g), § 9 ods. 1, 2 § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Predmetnú zmluvu o úvere posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Dôvodil, že z obsahu zmluvy vyplýva, že v tejto bola dohodnutá ročná úroková sadzba 70,01%, pričom podľa štatistických údajov NBS, v mesiaci február 2011 bola priemerná úroková sadzba pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov poskytovaných bankami 10,55%. Mal za to, že v danom prípade sa jedná o takmer 7 násobne prekročenie priemernej úrokovej sadzby, a takto dohodnutý úrok podľa názoru súdu prvej inštancie je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko prevyšuje dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby pre úvery poskytované bankami. Zároveň vyslovil, že údaj o RPMN za úver, ktorý je v žiadosti o poskytnutie úveru a v zmluve uvedený odlišne, nemožno považovať za platne dojednaný. V dôsledku neplatnosti tohto dojednania v zmluve sa jedná o absenciu povinnej náležitosti zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu preto zmluvu o úvere považoval za bezúročnú a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že žalobca mal povinnosť vrátiť žalovanému len reálne poskytnutý úver vo výške 1 500,- eur resp. sumu skutočne poskytnutú žalobcovi vo výške 1 284,25 eur. Nakoľko mal súd preukázané, že žalobca v skutočnosti uhradil žalovanému celkovo sumu 3.220,28 eur (okrem toho bola žalovanému zaplatená aj suma 215,75 eur titulom odplaty za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splátok úveru) a žalobca si v konaní uplatnil iba nárok na zaplatenie sumy vo výške 833,95 eur, čo je suma, o ktorú žalobca poskytnutý úver nepochybne preplatil, súd prvej inštancie žalobe v časti zaplatenia tejto sumy vyhovel.

5. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, žalobcovi priznal úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 5% ročne od 2.8.2016, teda odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že žalovaného vyzval na zaplatenie istiny pred začatím konania a to, že sa žalovaný dostal do omeškania. V ostatnej časti úrokov z omeškania žalobu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP ako aj s prihliadnutím na § 257 CSP a priznal úspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania.

7. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorým uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch odvolania žalovaný namietal, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne a dospel k nesprávnemu právnenému záveru jednak pokiaľ ide o aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka namiesto ustanovení Obchodného zákonníka, pokiaľ ide o otázku výšky úrokov, k nesprávnemu záveru o neplatnosti úverovej zmluvy v súvislosti s neplatnosťou dohody o úrokovej sadzbe. Mal za to, že uvedený záver súdu prvej inštancie odporuje zákonu a nie je možné dospieť k záveru o neplatnosti celej úverovej zmluvy, ale len k záveru, že dlžník bol povinný z úverovej zmluvy platiť úroky v maximálnej zákonom prípustnej výške. Namietal, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, na základe akých skutočností dospel k záveru, že výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi. S poukázaním na § 53 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch uviedol, že zákon pokiaľ ide o výšku odplaty za poskytnutý úver, pri

porovnávaní týchto údajov pri bankových a nebankových subjektoch, berie do úvahy nielen hodnotu obvyklej odplaty, ale aj spôsob a mieru zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehotu splatnosti. Mal za to, že za podstatné prevýšenie sa považuje také, ktoré je viac ako o 25%. Poukázal tiež, že Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere a náklady z tejto dohody nie sú súčasťou celkových nákladov, teda ani súčasťou výpočtu RPMN. Z uvedeného mal za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym záverom o neuzavretí zmluvy a preto dospel aj k nesprávnemu záveru o vzniku bezdôvodného obohatenia.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a zaviazat žalovaného k náhrade trov konania. Uviedol, že nesúhlasí s aplikáciou Obchodného zákonníka na vec, tak ako to navrhol žalovaný. Uviedol, že otázka neplatnosti celej úverovej zmluvy je pre vec právne irelevantná, nakoľko mal za to, že vydanie bezdôvodného obohatenia má svoj základ, čo do výšky sumy presahujúcej istinu úveru. Preto považoval za relevantnú len neplatnosť zmluvy v časti odplaty. Súhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že priemerná výška úrokovej sadzby v danom prípade mnohonásobne prevyšuje priemer a mal zato, že za danej situácie odpadá aj potreba porovnávania zabezpečenia úveru, nakoľko nedokáže odôvodniť predmetný nepomer. Dohodu o poskytnutí služby považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. t/ Občianskeho zákonníka

9. Žalovaný sa k podanému vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1,2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10.6.2020 o 10,40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 212/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 29.5.2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

12. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý a navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, či právo na jeho preskúmanie.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový

stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

15. Odvolací súd nevzhladol naplnenie uplatnených odvolacích dôvodov.

16. Žalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal, že súd prvej inštancie mal na posúdenie výšky úrokov aplikovať § 502 ods. 2 (správne § 502 ods. 1) Obchodného zákonníka a § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

17. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že právny vzťah založený medzi žalobcom a žalovaným zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 17.02.2011 č. XXXXXXXXXXXX bolo nutné posúdiť aj podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy ako aj citovaných ustanovení OZ, čo súd prvej inštancie aj správne vykonal.

18. Odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa nesprávnej aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka a potreby aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka na posúdenie výšky úrokov, nie je dôvodná.

19. V prejednáwanej veci vznikol záväzok žalobcu zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 17.02.2011 s tým, že táto zmluva s ohľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ, preto sa na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 OZ) - vid' v tomto smere rozsudok NS SR sp.zn. 3MCdo/12/2014 zo dňa 21.04.2015, uznesenie ÚS SR z 12.04.2016 sp.zn. III. ÚS 194/2016 - 10, v zmysle ktorého sa v prípade, že ide o právny vzťah, ktorého stranou je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj v prípade, keď ide o absolútny obchod. Preto v predmetnej veci je namieste aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka nie Obchodného zákonníka.

20. Aj v prípade, že úver je absolútnym obchodom a že naň majú dopadať ustanovenia Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy (tak ako tvrdí žalovaný), v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou zákona o spotrebiteľských úveroch a nepochybne aj ochrannými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ide totiž o vzťah medzi dodávateľom - obchodníkom a spotrebiteľom, a teda jedná sa o typický občiansko-právny vzťah. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/20/2009). Prípadné použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva na spotrebiteľský právny vzťah predstavuje zhoršenie postavenia spotrebiteľa.

21. Vecne správny bol aj postup súdu prvej inštancie, ak náležitosti zmluvy podrobil skúmaniu súladnosti a prijateľnosti so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a s ust. § 3 OZ o dobrých mravoch.

22. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že dohoda o výške úrokov sa prieči dobrým mravom. Pri schválenom úvere ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01% je neprimeraná a dohoda o výške úrokov sa prieči dobrým mravom, ak úrokové miery (stanovené Národnou bankou Slovenska) podobného úveru v bankách pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov boli v čase uzatvárania zmluvy (zmluva uzavretá 17.02.2011) dohodnuté medzi stranami o viac ako 7, resp. 6 x vyššie. Preto dohoda o výške odplaty za poskytnutie predmetného úveru je pre rozpor s dobrými mravmi aj so zákonom neplatná. Žalovaný preto nemá nárok na akékoľvek plnenie nad rámec žalovaným poskytnutých finančných prostriedkov.

23. Odvolací súd, vzhľadom na správnu aplikáciu ust. § 53 ods. 6 OZ účinnom v rozhodnom období a ust. § 39 OZ sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý vyhovel žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia, keď zistil, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- eur zo zmluvy, žalovaný prijal úhradu titulom splátok úveru v sume vyššej ako bola hodnota istiny poskytnutého úveru, t.j. vo výške 1 720,28 eur navyše.

24. Závazkový vzťah bezdôvodného obohatenia vznikne, ak sa naplnia všetky zákonom ustanovené predpoklady na jeho vznik (ak sa niekto „na úkor iného bezdôvodne obohatí“). Na vznik záväzkoprávneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa nevyžaduje existencia zavinenia ani existencia protiprávneho úkonu. Zákon vyžaduje len to, aby k bezdôvodnému obohateniu došlo v dôsledku právom uznávaných dôvodov.

25. Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že žalobca titulom predmetného úveru prijal z predmetnej zmluvy o úvere na svoj účet od žalovaného sumu 1.500,00 eur a vykonal úhrady v prospech žalovaného navyše o sumu 1 720,28 eur. Vzhľadom na uvedené tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného v rozsahu 1 720,28 eur (3 220,28 - 1.500,00). Žalobca si v tomto konaní uplatňuje len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 833,95 eur, čo predstavuje plnenie v rozsahu vykonaných zrážok zo mzdy žalobcu.

26. Súd prvej inštancie preto vecne správne rozhodol, ak zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 833,95 eur, predstavujúce jeho bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka spolu s úrokom z omeškania v zákonnej výške 5% ročne.

27. Odvolací súd preto výrok č. I. napadnutého rozsudku ako vecne správny potvrdil v spojení so súvisiacim výrokom III. o trovách konania v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ods. 2 CSP.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a priznal plne úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).